

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๕๘

สถานที่สมคำรำลือ

ก่อนจ้งหัน

พระเปลี่ยนหน้ามาใหม่เรื่อยๆ ให้ศึกษาให้ตึนะ อย่ามาเพ่นๆ ฟ่านๆ เช่อๆ ซ่าๆ แล้วก็เอาหน้าครูบาอาจารย์ไปขายกิน ครูบาอาจารย์องค์ไหนที่มีคนเคารพนับถือมาก มักจะไปแอบตรงนั้น มาจากอาจารย์องค์นั้นองค์นี้ ความรู้ความสามารถทุกด้านทุกทาง แพรวพราว ใครอยากจะทำเครื่องก็ให้มา ว่าจั้นนะ มันเร็วยิ่งกว่าซื้อพวกนี้แหละ มันมากเท่าไรบรรดาพระที่เข้าไปอาศัยกับครูบาอาจารย์ มันมีปรากฏพอได้เป็นเนื้อเป็นหนัง ออกมาบ้างหรือเปล่า มองดูแล้วมันไม่เห็น เพราะไปแบบนี้ละ แบบเช่อๆ ซ่าๆ ของเกลื่อนตลาดดูซิ นั้น ของเป็นประโยชน์ทั้งนั้น ดูซิ

ธรรมะพระพุทธเจ้านี้ท่านว่าไว้ ๘๔,๐๐๐ พระธรรมชั้นตรี เกลื่อนโลกธาตุ ให้นำไปทำประโยชน์ความหมาย เรียนมาเฉยๆ ไม่เกิดประโยชน์ เหยียบย่ำไปมา แล้วก็เอาธรรมพระพุทธเจ้า ว่าเรียนมากรู้มาก โอ้อ่าฟู่ฟ่า กลายเป็นพระเจ้าชู้ขุนนาง พระยศพระลาภ เป็นบ้าไปหมดแล้วเวลานี้พระนะ พวกเรายังไม่ได้ดูหรือว่าพวกเราเป็นบ้ากัน พระเดี๋ยวนี้กำลังเป็นบ้ายศบ้าลาภ บ้าสรรเสริญเยินยอ ซึ่งไม่มีในธรรมของพระพุทธเจ้าเลย ไม่มีอะไรที่จะเลิศยิ่งกว่าธรรม ทุกสิ่งทุกอย่างรวมอยู่ในธรรมหมดทั้งนั้น นี่บวชมามันไม่ได้เข้ามาสนใจในอรรถในธรรม สนใจแบบที่ว่า มาฟุ้งเพื่อเห่อเหิม มาเรียนเอาความรู้จากธรรมะไป แล้วก็ไปเหยียบธรรมะ เอาธรรมะเป็นเชิงเหยียบขึ้น ให้กิเลสเหยียบขึ้นไปเรื่อยๆ นะ

เลอะไหมทุกวันนี้ไปดูซิพระเรา ไปดูในวัดให้ไปดู วัดเขาวัดเราให้ดูทุกคนหมู่มีธรรมเป็นศูนย์กลาง เอา ดู อย่าเอียงหน้าเอียงหลังธรรมพระพุทธเจ้า จะได้ประโยชน์มาทั้งนั้นๆ ไปดูวัด ดูวัดนั้นวัดนี้ วัดเขาวัดเรา ตัวเขาตัวเรา ดูให้ชัดเจนนะ ส่วนมากมันมีแต่ส้วมนะในวัด เวลานี้มันไม่มีวัดนะ มีแต่ส้วม ประดับประดาตกแต่งด้วยของสกปรกโสภมแบบโลกๆ เขาเต็มอยู่ในวัด นี่เรียกว่าส้วมว่าถาน ตัวมูตรตัวคูจจริงๆ คือพระคือเณร ปฏิบัติไม่มีศีลไม่มีธรรม ไม่มีวินัยประดับตัวที่เป็นเครื่องหมายแห่งพระเลย เลอะไปขนาดนั้น พระเณรเป็นมูตรเป็นคูเต็มอยู่ในวัด วัดเป็นส้วมเป็นถาน ไปหาดูเอา ดูทุกแห่งซิ

มันพิลึกนะเวลานี้ บวชเข้ามาแทนที่จะเสาะแสวงหาอรรถหาธรรมตามเพศของนักบวช กลับกลายเป็นโล่บังหน้าหากินโอ้อ่า อ่าๆ ฟู่ๆ ฟ่าๆ องค์นี้เป็นสมุห์ องค์นั้นเป็นใบฎีกา องค์นั้นเป็นพระครู องค์นี้เป็นเจ้าคุณ องค์นั้นเป็นสมเด็จ ชี้หมาอะไร มันเอามาประดับเฉยๆ ธรรมท่านประดับสำหรับคนผู้ทำดี อย่างพระพุทธเจ้าทรงประทาน

เอตทัคคะ ท่านเรียกว่าเอตทัคคะ ดีเลิศไปคนละทางๆ พระสงฆ์ ๘๐ องค์ล้วนเป็นพระอรหันต์ล้วนๆ ท่านมีเสียหายนะอะไร พระพุทธเจ้าทรงชมเชย และตั้งให้เป็นเอตทัคคะทางนั้นทางนี้ แล้วตั้งทุกวันนี้เป็นยังงี้ตั้งพระ ประดับกองขี้มันก็ยิ่งเหม็นคลุ้งเข้าไป อันนี้เป็นพระครู อันนี้เป็นสมุห์ ไบฎีกา เป็นเจ้าฟ้าเจ้าคุณ นี่เป็นสมเด็จ ยิ่งกลายเป็นหัวหน้าโจรไปเลย เห็นไหมเดี๋ยวนี้พระเรา

ดู คัมภีร์มี เอา ถ้าหลวงตาบัวพูดผิดเอาไปตัดคอ เราเอาคัมภีร์มาพูดทั้งนั้น เหล่านี้เป็นเรื่องจอมปลอม มันเอามาอวดทำไมเรื่องจอมปลอม ที่ไหนมันก็มีไม่อดไม่อยาก นี่ขี้มันน่าทุเรศนะพระเราทุกวันนี้ ขยายศาสนา แล้วจะให้เขากราบไหว้บูชาที่ไหน เจ้าของเองเป็นพินเป็นไฟ จะให้ความชุ่มเย็นแก่ผู้อื่นได้อย่างไร พระพุทธเจ้าจอมศาสนาแห่งความชุ่มเย็น พระสงฆ์สาวกเป็นศาสนาแห่งความชุ่มเย็น พวกเราเป็นจอมแห่งความเลวร้ายสกปรกโสภณ อยู่กับพวกเรานี้เวลานี้ ดูตัวเองนั้นอย่าไปดูที่อื่น

ไปหาครูบาอาจารย์องค์ใด สังเกตให้ดีซิ ไปเร็วๆ ร้อนๆ ไปโก้ๆ เก๋ๆ ดูไม่ได้นะเวลานี้มีแต่พระเจ้าชู้ขุนนาง พระข้าราชการงานเมืองไปแล้วเดี๋ยวนี้ ดูไม่ได้พระเจ้าของยังโอ้อ่าๆ อยู่ นะ เอละให้พร

หลังจ้งหัน

ในระยะนี้ไม่ได้เอาของไปโรงพยาบาลต่างๆ พัก เพราะธาตุขันธ์เพียบมากเลยพัก ไม่ไปส่งอาหารตามโรงพยาบาลต่างๆ ระยะนี้พักๆ เพราะรู้สึกว่าย่อมมากธาตุขันธ์ของเราเดี๋ยวนี้ค่อยเริ่มดีขึ้นนะ รู้สึกว่าค่อยดีขึ้นๆ ส่วนร่างกายต่างๆ ก็ค่อยดีขึ้นๆ

ลืมนถามเขาไม่ทราบว่ามีพระเท่าไร ตามธรรมดาเขาไปส่งของกลับมาเขาจะมาบอก นี่เสียบเลย ภูวณี่ดูท่านจะตั้งจุดศูนย์กลางเอาไว้ว่าประมาณ ๓๐ องค์ในภูวณี่ เพราะมันมีสูงบ้างต่ำบ้างอยู่ในจุด ๓๐ องค์นะ เช่น ๓๕ บ้าง ๔๐ บ้าง ๒๗-๒๘ บ้าง ทำเลนี้ดีมากนะ ก็เลยได้เป็นสำนักขึ้น แน่นหนามั่นคงก็ว่าได้แล้วเดี๋ยวนี้ แรกๆ จริงๆ ท่านอาจารย์ฝันท่านเที่ยวธุดงค์ผ่านมาที่นั่น มาพักที่นั่น ก็พักไม่ได้แหละเพราะไม่มีที่โคจรบิณฑบาต พักได้นิดเดียวท่านก็ต้องได้ออก ระยะหลังมานี้ท่านอุทัยก็เลยไปอยู่ที่นั่น สถานที่อยู่นั้นมีหมู่บ้าน ๓-๔ หลังคาเรือน ได้อาศัยเขาอยู่ เขาก็อดอยาก ท่านก็อดอยาก ท่านอดอยากขาดแคลนทางด้านธรรมะ เขาอดอยากขาดแคลนทางด้านอาหารบริโภค ก็อยู่ด้วยกันได้ ได้ยินมานานอยู่ มีใครต่อใครมาเล่าให้ฟัง เราเลยหาโอกาสจนได้เข้าไปดูจริงๆ คือตั้งหน้าไป

ดู

สถานที่รู้สึกว่าร่ำลือกันในวงกรรมฐาน คือวงกรรมฐานร่ำลือกันว่าที่ไหนๆ เมื่อพูดกันแล้วสู้ภูวณี่ไม่ได้ วังนี้ ภูวณี่เลยเด่น แต่ขาดอาหาร สถานที่โคจรบิณฑบาตไม่มี สถานที่

เหมาะสมๆ มากที่สุด แต่ก่อนเราก็ไปแต่หากไม่ได้ไปพักที่นั่น เราไปเที่ยวกรรมฐานโดยลำพังเราไปแถวนั้น หากไม่ได้ตั้งใจพักจริงๆ พ.ศ.เท่าไรน้ำตอนที่เราเที่ยวอยู่ทางภูสิงห์ภูวัว ภูลังกา ดงศรีชมภู สถานที่ที่เป็นป่าเป็นเขา สัตว์เนื้อเสือร้ายชุมมากที่สุดที่เคย เราเคยไปเที่ยวทางนั้น เราก็ไปองค์เดียวเรานั้นแหละ เพราะนิสัยเราเป็นอย่างนั้น นิสัยอาภัพ ไปที่ไหนมีแต่องค์เดียวนะเรา หมู่เพื่อนไม่ค่อยมี เรียกว่าเป็นพระอาภัพ ไปที่ไหนมีแต่องค์เดียวๆ

ไปเที่ยวแถวนั้นก็ไม่ได้ไปพักจุดที่ท่านอุทัยพัก พอได้โอกาสจึงตั้งหน้าตั้งตาไปดูเลย พอไปลงรถบัสก็เข้าเลย เข้าไปเที่ยวชอกแซกดู โอ้ย กว้างขวางมาก เราไปหาจุดจุดที่สำคัญๆ คือที่เป็นหินดานก็อยู่กลางแจ้งเลย กลางคืนเดินจงกรมได้สบาย ถ้ากลางวันก็เป็นป่า อยู่ในป่าเสีย กลางคืนออกมาเดินจงกรมก็ได้ เรียกว่าหาได้ยากที่จะเหมือนที่นั่น เพราะเราตั้งใจไปดูจริงๆ ไปดูๆ จนเป็นที่ลึงใจทุกอย่าง ตามที่รำลือมานั้นถูกต้องแล้ว ตอนนั้นท่านอุทัยก็อยู่นั้น มีพระสองสามองค์ อยู่มากกว่านั้นไม่ได้เพราะไม่มีที่โคจรบิณฑบาต เราไปดูหมดแล้วก็มาพูดตกลงกันเลย

ท่านอุทัย ตั้งแต่บัดนี้ต่อไป คือสถานที่นี้เป็นสถานที่เหมาะสมมากสำหรับเพาะอรรถเพาะธรรม มรรคผลนิพพานจะไม่หนีจากนี้ไปได้เลย บอกว่าชั้นเอกแหละว่างเลย ตั้งแต่บัดนี้ต่อไปท่านจะรับพระสักเท่าไร เอาๆ รับได้ไม่อั้น เราบอกเลยนะ บอกว่า เอาๆ รับว่างั้นเลย พูดอย่างเด็ดเลย เอา ผมจะรับเลี้ยง พระท่านตั้งใจปฏิบัติดีปฏิบัติชอบจริงๆ ให้ท่านมาจะมีก็องค์ก็ตาม เพราะทำเลนี้กว้างขวางมากที่สุด ให้ท่านมาท่านผู้ตั้งใจปฏิบัติเพื่อมรรคเพื่อผลจริงๆ ให้มา ให้ท่านรับไว้เลย ผมจะเป็นผู้ส่งเสียอาหาร มีเท่าไรท่านจะมากี่องค์ ท่านเห็นสมควรที่จะรับไว้ได้เท่าไรให้ท่านรับเลย สำหรับผู้ตั้งใจปฏิบัติดีปฏิบัติชอบ แต่ผู้ที่ปฏิบัติโง่โง่โง่โง่ให้ไล่ลงภูเขาให้หมด อย่าให้มันหนักภูเขาลูกนี้ เด็ดทั้งสองเลย

ตั้งแต่บัดนั้นละเราก็ส่งตามนั้นเลยไม่ลดละ มือเขียนมือลบตลอด พระมาจำนวนมาก ๆ ก็มีท่านไปเที่ยวไปดู ท่านก็คงจะเกรงใจเจ้าของถิ่น เพราะเจ้าของถิ่นก็มาเกี่ยวกับเรา ท่านก็ต้องเกรงใจอยู่โดยดีที่เราเป็นผู้ส่งเสีย บางทีถึง ๕๐ ก็มีแต่อยู่ไม่นานท่านก็ไปไปชั่วระยะ ส่วนมากจะอยู่ใน ๓๐ กว่าๆ ทุกวันนี้เป็นอย่างนั้นตลอดมา เรารับตั้งแต่นั้นมาได้ ๒๐ กว่าปีแล้วนะ รับเลี้ยงจริงๆ ไม่ได้พูดเล่นๆ ถึงวันจวนสิ้นเดือนๆ วันที่ ๒๖-๒๗-๒๘ ในย่านนี้แหละ ให้เขาไปส่งอาหาร เราส่งเสียเรียบร้อยทุกอย่าง คำนวณพระเรียบร้อยแล้วก็ส่งเสียให้เขาจัดอาหารให้พอ

อาหารเราก็ให้ดีเลยเที่ยว เอาเต็มเหนี่ยวตั้งแต่บัดนั้นจนกระทั่งบัดนี้ สถานที่นั้นจึงเหมาะสม และมีชีวิตเส้นตายด้วย เราเป็นผู้อุปถัมภ์อุปฐากไปบังคับพระละชิ อุปฐากทั้งหลายไม่บังคับพระนะ แต่อุปฐากอิตาบัดนี้บังคับพระ ว่าสถานที่นี้ไม่ต้องยุ่ง ใครจะมา

ส่งเสียอาหารการกินที่ไหนอะไรก็ตาม อย่ามาตั้งโรงคองโรงครวให้เป็นที่วุ่นวายในสถานที่นี้เป็นอันขาด เอาขนาดนั้นนะ มีเฉพาะญาติโยมที่เขามาอยู่ ที่เขามีบ้านเรือนอยู่นั้น มาทำอาหารให้ตอนเช้าเท่านั้นพอ กับประชาชนที่เขามาจากทางไกล เขามาพักชั่วคราวเวลานั้นเป็นอีกประเภทหนึ่ง แต่ที่จะมาตั้งสำนักให้เป็นของเอิกเกริกเฮฮานี้ห้ามเด็ดขาดเลย สถานที่ที่เราจะเพาะอรรถเพาะธรรม เราว่ากัน

ท่านก็ปฏิบัติตามนั้นโดยตลอดเหมือนกันนะ ตลอดมาจนกระทั่งทุกวันนี้ พระเณรจึงอยู่ผาสุกสบาย เทปส่วนมากเป็นของเราอยู่นั้นเต็มไปหมด ส่วนมากมีแต่ธรรมะแกงหม้อเล็กหม้อจืด ๆ ทั้งนั้น พอตกค่ำมานี้ ๖ โมงกว่าแล้วเริ่มมีด ท่านก็ต่างองค์ต่างมาจากที่ต่าง ๆ อยู่ลึก ๆ ไกล ๆ หนุนนะ ไม่ใช่ใกล้ ๆ กัน ท่านมารวมกันที่ศาลาหลังนั้น แล้วเอาเทปตั้งก็กลง เทปเปิดขึ้นท่านก็นั่งสมาธิฟัง อย่างนี้เป็นประจำทุกวัน ๆ อย่างน้อยวันละหนึ่งกัณฑ์ มากกว่านั้นแล้วใครอยากลุกไปไหนก็ได้สบาย ผู้ที่จะนั่งภาวนาต่อก็ตอกันไปเลย อยู่อย่างนั้นเป็นประจำ ๆ จนกระทั่งทุกวันนี้ เราคอยสอดส่องตลอด คือเราทำอะไรเราทำจริง ๆ ไม่ได้ทำเล่นนะ

อย่างนี้ก็เรียกว่าเราเป็นอุปัฏฐาก เราเป็นเจ้าของมาจอยู่ไหนหมดเลย ซ้ำขาดไว้เลย เชี่ยว เคลื่อนไม่ได้บอกมันเลย ถ้าเคลื่อนผมยกทัพหนีเลย บอกมันนะ บอกตรง ๆ อย่างนี้ด้วย มาทำเหลวไหลให้ผมเห็นไม่ได้นะ สถานที่นี้เหมาะสมแล้วอย่ามาชี้ราคาใส่ตามนี้ไม่ได้ เอาอย่างนั้นเลย นี่เราพูดถึงสถานที่เหมาะสม ในครั้งพุทธกาลพระพุทธเจ้าทรงยกเป็นเอกเลยอย่างนี้ ชั้นเอกอุที่เดียว รุกขมูลเสนาสน์ นิสุสาย ปพพชชา ตตถ เต ยาวซีว อุตสาโท กรณีโย นี่คือพระโอวาทที่พระพุทธเจ้าจะประทานให้พระทุกองค์ไม่มีเว้น นอกจากพระแหวกแวนนั้นก็เป็นอย่างอื่นประเภทหนึ่ง พระอยู่ในโอวาทของพระพุทธเจ้าแล้ว องค์ไหนบวชมาเสร็จนี้อุปัชฌาย์จะต้องสั่งสอนอันนี้ นี่เป็นมาจากพระพุทธเจ้าสอนข้อนี้เป็นที่หนึ่ง

จากนั้นก็ ปิณฑิยา โลปโกชนิ บิณฑบาตด้วยกำลังปลีแข้งเท่านั้น แผลออกตามที่ว่า รุกขมูลเสนาสน์ รุกขมูลก็คือร่มไม้เป็นสถานที่อยู่ เสนาสน์ บรรพชาอุปสมบทแล้วให้เธอทั้งหลายไปอยู่ตามรุกขมูลร่มไม้ ในป่าในเขา ตามถ้ำเงื่อมผา ป่าช้าป่ารกชัฏ ซึ่งเป็นสถานที่เหมาะสมกับการประกอบความเพียร แล้วพากันพยายามอยู่และบำเพ็ญอย่างนี้ตลอดชีวิตเถิด นั้น พระโอวาทข้อนี้ ช้อย่างเด็ดที่เดียว นี่ละพุทธศาสนาของเราจึงเป็นสกุลของปาล้วน ๆ นี่เป็นอันดับแรกเลย เอก ตั้งแต่นั้นมาจนกระทั่งทุกวันนี้ เพราะฉะนั้นพระจึงต้องอยู่ในป่าในเขาตามพระโอวาทซึ่งเป็นหลักใหญ่ของศาสนา ปฏิบัติกันตลอดมาจนกระทั่งทุกวันนี้ นี่เรียกว่าเป็นชั้นเอกของศาสนาของผู้ปฏิบัติศีลธรรม ชอบอยู่ในสถานที่พระพุทธเจ้าทรงสั่งสอน ทรงชี้บอกเข้าไปเลย ทรงบอกให้เข้าไปในที่เช่นนั้น

ไม่ได้บอกให้ไปอยู่ตามตลาดลาดเลา ที่มีกระดุกหมูกะดุกว้าวซุ่ม ๆ นะ ท่านไม่เห็นบอก ท่านบอกให้เข้าไปในป่าในเขา ว่าอย่างนั้น นี่โอวาทว่าไง ก็ยันกันอยู่อย่างนี้ ใครจะมาทำลาย ทำลายศาสนา ถ้าทำลายอันนี้แล้วทำลายศาสนาทันที หมดไม่มีอะไรเหลือ ศาสดา หมด ศาสนา หมด ถ้าลงทำลายอันนี้ได้ ไม่มีอะไรเป็นความหมายแหละ ศาสนาพุทธของเรา ถิ่นนี้เป็นรากฐานสำคัญ ที่พระเจ้าพระสงฆ์ซึ่งเป็นแนวหน้าของประชาชนจะต้องดำเนินตาม นี้ทีเดียว ส่วนบ้านนั้นท่านอนุโลมไปเฉย ๆ ป่านี้บอกชัดเจนอย่างนี้ นี่บอกให้ชัดตามหลัก คัมภีร์วินัย ท่านบอกชัดเจน ชัดเข้าไปถึงทีเดียว จงอุตส่าห์อยู่และบำเพ็ญในสถานที่ เช่นนั้นตลอดชีวิตเถิด นุ่นนะของเล่นเมื่อไร

ยาวชีโว อุตสาโท กรณียโธ อุตส่าห์พยายาม กรณียโธ เป็นกิจที่สมควรแก่สมณะอย่าง ยิ่งแล้ว จงอุตส่าห์พยายามอยู่และบำเพ็ญในสถานที่เช่นนั้นตลอดชีวิตเถิด นั้น แล้วท่านก็ บอกต่อไปเรื่อย ๆ ขึ้นต้นก็ร่มไม้ในป่าในเขาไปเลย พระท่านจึงต้องอยู่อย่างนั้นเป็นชีวิต จิตใจ และพระเหล่านี้จะเป็นผู้ทรงอรรถทรงธรรมทรงมรรคผลนิพพาน พุดให้ยั่นเลย เพราะสวากขาตธรรมตรัสไว้ในจุดนี้ ตลาดแห่งมรรคผลนิพพานอยู่จุดนี้อย่าไปจุดอื่น ความหมายว่านั้น ให้ลงในจุดนี้ ถ้าออกจากนี้แล้วระเห่ร่อนไม่มีจุดหมายปลายทาง เลอะ ๆ เทอะ ๆ ไปหมด ถ้าออกจากพระโอวาทจุดสำคัญที่ประทานให้แล้วตั้งแต่วันบวช

พระทุกองค์ไม่มีเว้นแม้องค์เดียวตามพระโอวาทนี้ พอบวชเสร็จอุปัชฌาย์ต้องสอนทันทีเลย สอนอย่างนี้ อุปัชฌาย์จะไม่ชอบป่าชอบเขาอย่างไรก็ตาม อุปัชฌาย์ต้องสอน ถ้า ผิดจากนี้อุปัชฌาย์ผิด ปลดจากอุปัชฌาย์ การแนะนำสั่งสอนสังฆวิหาริกผู้บวชกับตนเอง ทำไมจึงไม่สอนตามหลักที่พระพุทธเจ้าทรงประทานให้แล้ว ต้องสอนอย่างนั้นซิ เพราะฉะนั้นจึงต้องมีอย่างนี้ตลอด องค์ไหนก็ตามบวชในพุทธศาสนา ขึ้น รุกขมูลเสนาสน์ ทุกองค์ อุปัชฌาย์ทุกองค์จะต้องสอนอย่างนี้ด้วยกัน มีข้อบังคับบีบไว้เลย แต่ผู้มันจะแหวก แนวนั้น อันนั้นมืออยู่ทั่วไป อาจมีอันนั้นนะ แต่หลักตายตัวสอนอย่างนี้ ให้อยู่ในป่าในเขา

ป่าคนกับป่าไม้ต่างกัน ป่าคนป่ายุ่งยากปากหมองยุ่งเหยิงวุ่นวายตลอดเวลา ป่าไม้ ไม่ได้มีอะไร ไปอยู่ในป่าในเขาที่ไหนสงบงบงเงียบ กลางค้ำกลางคินเสียงนกเสียงกาไม่ใช่ เสียงอันตรายเหมือนเสียงมนุษย์ เสียงมนุษย์นี้เสียงอันตราย เสียงเครื่องบรรลบบรรเลง อะไรทุกอย่างของเสียงมนุษย์ทั้งนั้นออกยุ่งเหยิงวุ่นวาย ทำลายศาสนาซึ่งมีอยู่ในตัวเองให้ ฉิบหายวายปวงจนกระทั่งชาวพุทธเราจะไม่มีศาสนาติดตัว เพราะไม่นำมาประดับ เอา ตั้งแต่สิ่งสกปรกรกรุงรังเข้ามาพอกพูนหมดทั้งตัว มองหาคนเห็นที่ไหน เห็นแต่ของสกปรก เต็มตัวของพระของเณรของประชาชนชาวพุทธเราทั้งนั้น ไม่ได้เห็นของดีของดีอะไรตามที่ ทรงสั่งสอนไว้

ศาสนาใดที่จะเอียงกว่าพุทธศาสนา เราพูดจริง ๆ ขึ้นเวทีลงมาแล้วจึงมาเทศน์สอนประชาชน เทศน์อย่างไม่สะทกสะท้านเสียด้วย เราพูดจริง ๆ อย่างนี้ละ ในหัวใจได้เปิดโล่งออกมาหมดแล้วจาก รุกขมูลเสนาสน์ นี้ละบวชแล้วไปอยู่อย่างนี้ ธรรมะเปิดขึ้นจากป่าด้วย รุกขมูลเสนาสน์ คือป่า เปิดขึ้นจากนั้น บำเพ็ญสมณธรรม สติก็ดี ปัญญาก็ดี ตา หู จมูก ลิ้น กาย ชยับออกไปทางไหนมีสติปัญญารอบตัว ๆ พินิจพิจารณา ข้าศึกศัตรูออกจากสังขารความคิดความปรุงของตา หู จมูก ลิ้น กาย อยากรู้อยากเห็นอยากดูทุกอย่าง นี่เป็นความอยากของกิเลส ธรรมคอยตีเอาไว้ ๆ สติตีเอาไว้ ปัญญาตีเอาไว้ ความอดความทนตีเข้าไป ความพากความเพียรตีเข้าไป เพื่อระมัดระวังตนเอง

คนเราเมื่อได้ระมัดระวังอยู่ทุกวี่ทุกวันจะไม่ดีได้ยังงี้ ก็บำรุงกันอยู่ทุกวัน ไม่ใช่ทำลายทุกวัน มันฉิบหายได้ถ้าทำลาย ไม่มีเหลือ เหลือแต่เถ้าแต่ถ่านถ้าปล่อยให้กิเลสทำลาย ถ้าปล่อยให้ธรรมเป็นผู้ทำลายกิเลส กิเลสหมอบราบ จ้าขึ้นมาเลย นี่พระพุทธเจ้า พระสาวกท่านจ้าขึ้นมาด้วยธรรมปราบกิเลสตัวทำลายให้เสร็จลงไปจากหัวใจ ไม่มีอะไรเหลือ จึงว่า พุทธิ ธมฺมํ สงฺฆํ สรณํ คจฺฉามิ ละซี พระพุทธเจ้า พระธรรม พระสงฆ์ เป็นสรณะของชาวพุทธเรา นอกนั้นเราถือใครเป็นสรณะ อะไรจะมาใหญ่ยิ่งกว่าพุทธศาสนา ไม่มีอะไรใหญ่ เพราะฉะนั้นจึงจะมาตั้งกฎเกณฑ์อะไรไม่ได้ ถ้าตั้งอันนี้เรียกว่ารื้อถอนชาวพุทธจากพุทธศาสนา จมลงในแดนนรกไปทันทีเลย นี่คือหัวใจของชาติไทยชาวพุทธเรา คือพุทธศาสนา เคารพเทิดทูนสุดหัวใจ เวลาจะหลับจะนอนก็หลับไปกับการภาวนาอย่างนี้ นี่ชาวพุทธเราถือเป็นจิตเป็นใจจริง ๆ

สิ่งเหล่านั้นเป็นสิ่งยั่วชวน เป็นสิ่งทำลาย ปิดมันออก แล้วยังจะก๊ว้นเข้ามาเหยียบศาสนาอยู่หรือ ต้องปิดออกทั้งนั้น ถ้าผู้รักษาศาสนา เช่นรัฐบาลบ้านเมืองนี้ก็ต้องดูแลเรื่องศาสนาเป็นหลักใหญ่ยิ่งกว่าอย่างอื่น เอาเข้ามารองหัวใจ หัวใจก็ออกปกครองบ้านเมืองด้วยความเป็นธรรม ถ้าใจไม่มีธรรม ใหญ่เท่าไรก็ใหญ่ เหมือนกองชู้กองมูตรกองคุณนั่นแหละ กองใหญ่เท่าไรยิ่ง همینคลั่งไปทั่วโลกดินแดน ถ้ามีธรรมอยู่ในนั้นหอมหวานไปหมด

ธรรมจึงไม่ใช่เรื่องเล็กน้อย บ้านเมืองที่จะปกครองให้เป็นหลักเป็นเกณฑ์ เป็นเนื้อเป็นหนังจริง ๆ ต้องมีธรรมเป็นเครื่องปกครองของผู้ใหญ่ผู้ปกครองบ้านเมือง ถ้าไม่มีอันนี้ปกครองเหลวไหลกันทั้งนั้น ใครจะเก่งยิ่งกว่าศาสดาไม่มีในโลกนี้ นอกนั้นมีแต่คลังกิเลสทั้งนั้น มีแต่คลังส้วมคลังถ่าน ชี้โลก ชี้โกรธ ชี้หลง ไม่ว่าชี้จะเรียกว่าอะไร มันอยู่ในหัวใจ ถ้าปล่อยให้มันออกเพ่นพ่านเป็นส้วมเป็นถ่านไปหมด ไม่เลือกว่าสัตว์ว่าบุคคลเป็นไปด้วยกันทั้งนั้น ของสกปรกติดตรงไหนเลอะไปหมด ไม่มีของดีอยู่ละถ้าลงได้ของชั่วเข้าไปที่ไหนแล้วเลอะไปหมด ธรรมไปที่ไหนสะอาดไปเรื่อย ๆ

นี่เราพูดถึงเรื่องการอยู่ในป่าของท่าน เป็นของเล็กน้อยเมื่อไร ผู้ทรงมรรคทรงผล และศาสนาแน่นหนา มันคงมาอย่างนี้มาจากไหน ถ้าไม่มาจากผู้อยู่ในป่าจะมาจากไหน พระพุทธเจ้าเป็นพระองค์แรก พระสาวกเป็นลำดับตามมา อยู่ในป่าๆ ทั้งนั้น สอนธรรม ออกจากป่า กระจายออกไปทั่วโลกดินแดนให้ได้รับความสงบเย็นใจ มีแต่ออกจากป่าของ สาวกทั้งหลายที่เป็นอรหัตตอรหันต์ทั้งนั้นสอน ไม่ได้สอนเลอะๆ เทอะๆ นะ เรียนมาอย่างหนึ่ง ปฏิบัติอย่างหนึ่ง สอนไปอย่างหนึ่ง

พระพุทธเจ้าทรงปฏิบัติอย่างไร รู้อย่างไร เห็นอย่างไร สอนสัตว์โลกอย่างนั้น พระสาวกปฏิบัติตามพระพุทธเจ้ารู้อย่างไร สำเร็จมหาวิทยาลัยอยู่ในป่า ในปัจจุบันนี้เขาเรียก มหาวิทยาลัยนั้นมหาวิทยาลัยนี้ เราก็ยกขึ้นชื่อมหาวิทยาลัยเรามีอยู่ มหาวิทยาลัยอะไรจะใหญ่ยิ่งกว่ามหาวิทยาลัยของพระพุทธเจ้า มหาวิทยาลัยพระพุทธเจ้าคือมหาวิทยาลัยป่า ล้วนๆ เลยทีเดียว ไม่มีอะไรเข้ามาแทรกเลย นั้นมหาวิทยาลัยป่า พระพุทธเจ้าสำเร็จมาจาก มหาวิทยาลัยป่า เพราะทรงบำเพ็ญอยู่ในป่า พระสงฆ์สาวกทั้งหลายสำเร็จอรหัตตอรหันต์ ตั้งแต่ โสตา สกิทา อนาคา อรหันต์ ออกจากป่าๆ แทบทั้งนั้นว่างั้นเลย นี่ท่านมาสั่งสอน สัตว์โลกให้ได้สัมผัสกันอยู่ทุกวันนี้ ออกจากป่าทั้งนั้นนะ ไม่ได้ออกมาจากกระดุกหมู กระดุกวัว โผล่หน้าขึ้นมาเป็นหมูเป็นวัวเป็นสัตว์สาราสิงต่างๆ เป็นของสกปรกโสภณ และ เทอะกันทั่วโลกดินแดน เพราะเอาไปปะกันอย่างนี้ไม่มี

ศาสนาพระพุทธเจ้าเป็นศาสนาที่สะอาดสุดยอดแล้ว ให้พากันประพฤติปฏิบัติ อย่า พากันย่ำยีตีแหลกศาสนา ถ้าไม่อยากให้บ้านเมืองของเราล่มจมฉิบหายลงไป ทั้งๆ ที่มนุษย์ ยังมีอยู่ในโลก แต่สัตว์ที่มันแฝงขึ้นกับมนุษย์นี้มันเต็มโลก นี่คือกิเลสความชั่วช้าลามกมัน พอกหัวมนุษย์เราให้ไม่รู้จักบาปจักบุญคุณโทษประโยชน์อะไร ไม่มีทั้งนั้น มีแต่จะเอาให้ได้ อย่างใจ ใหญ่เท่าไรก็ใหญ่กองมูตรกองคูด มันไม่ได้ใหญ่กองศีลกองธรรม กองศีลกอง ธรรมนี้ใหญ่โตเท่าไรไม่มีคำว่าเฟ้อ สง่างามไปหมด นั้น ถ้ากองเลอะเทอะนี้ กองมูตรกอง คูดมีเท่าไรเลอะไปหมด นี่ละกองของกิเลสตัณหาปล่อยให้มันเลอะเทอะเต็มบ้านเต็มเมือง ไม่มีการยับยั้งกันบ้างแล้ว โลกนี้ฉิบหายได้นะ

ถ้าเปิดทางให้ธรรมชำระสิ่งที่สกปรกโสภณมันก็ค่อยสะอาดไปๆ ภายวจาสะอาดได้ ด้วยกัน เพราะสกปรกก็เราเป็นคนทำสกปรกได้ ทำให้สะอาดทำไมทำไม่ได้ พระพุทธเจ้าก็ เกิดในท่ามกลางแห่งความสกปรก คือขี้โลก ขี้โกรธ ขี้หลง เหมือนกัน จำขึ้นมาเป็นศาสดา เอกของโลกได้เพราะการชำระจิตใจ บรรดาสาวกทั้งหลายไม่ใช่บริสุทธิ์มาตั้งแต่วันเกิด มี กิเลสตัณหาเต็มหัวใจเช่นเดียวกับเรา แต่อาศัยท่านชำระซักฟอกอยู่ไม่หยุดไม่ถอย ก็ กลายเป็นสรณะชั้นเอกของพวกเรา ของโลกทั้งหลายได้กราบไหว้บูชามาจนกระทั่งทุกวันนี้ เพราะการชำระนั้นแหละ การบำรุงรักษา พากันจำเอา นะ

วันนี้พูดถึงเรื่องป่าก็เลยไปใหญ่ พูดถึงเรื่องป่าที่เราไปส่ง เราไปส่งจริง ๆ เราอยากส่งเสริมผู้ตั้งใจปฏิบัติเพื่อมรรคเพื่อผล ที่เลอะ ๆ เทอะ ๆ มันเต็มบ้านเต็มเมืองทั้งเขาทั้งเรา ไม่ต้องหาที่ไหนหาในตัวของเราเต็มตัวแล้ว จะไปหาไปจ่ายตลาดที่ไหนความชั่ว เต็มอยู่กับทุกคน ไม่จำเป็นต้องมีตลาดจ่ายกัน ความชั่วมันมีอยู่ทุกคน แต่ความดีนี่ลำบากนะ หามาว่าจะได้แต่ละครั้งละคราวแทบเป็นแทบตาย ดังพระพุทธเจ้าสลบ ๓ หนเห็นใหม่ละ กว่าจะได้ความดีมา บรรดาสาวกทั้งหลายบางองค์ฝ่าเท้าแตก บางองค์ตาแตก ไม่ยอมถอย

หมอเขาให้นอนหยอดยาไม่นอน เราตั้งสัจจะอธิษฐานแล้วภายใน ๓ เดือนเราไม่นอน เอาเป็นก็เป็น ถ้าท่านไม่นอนท่านก็บอด บอดก็บอด ท่านไม่ว่านะ ชัดกันนี่พอตาข้างนอกบอด ตาข้างในจำขึ้นมา เป็นจักขุบาลขึ้นมา สรรณ คจฺฉามิ ของพวกเราเห็นใหม่ ผู้ประกอบความพากเพียรจนฝ่าเท้าแตก ใครเคยฝ่าเท้าแตกเพราะประกอบความพากเพียรไปที่ไหนเห็นตั้งแต่หมอนแตกเสื้อขาดเต็มวัดเต็มวา ไปที่ไหนเห็นแต่ก้มหน้าก้มตา ทำอะไร ปะเสื้อปะหมอน มันเป็นอะไรถึงปะ นอนทับมันจนแตก ฟังซิ มันเห็นแต่อย่างนั้นพวกเรา โอ้ ทูเรศ หมอนเขาหมอนเรามันก็อันเดียวกัน อย่าไปดูหมอนหลวงตาบ้วนะ ไปหาดูหมอนอื่น หมอนเราไปแตะไม่ได้ละ ไม่ให้ไปเจอหมอนเรา เทศน์เท่านั้นละ

(ภุควั ๒๖ องค์ศรีบถอนนี้) อยู่ในยานี่ละภุควั ๒๖-๓๐-๓๐ กว่าอยู่ในยานี่ ท่านอุทัยท่านเอาจริงเอาจังมาก ตั้งใจดี (แม่ชีมาเรีย จากวัดป่าเขาน้ำตก จ.สุพรรณ ขอถวายผ้าบังสุกุล ตอนนี้อยู่เป็นมะเร็งในจุมูกในช่องท้อง ขอให้หายครับจะได้มีกำลังใจภาวนาครับ) เอา หาย หายไม่หายช่างหัวมันเถอะ ภาวนาไปเลย บอกให้ภาวนาไปเลย หายไม่หายช่างหัวมันเถอะ เอ้า ก็พูดให้มันถูก เราก็เหมือนกันเวลามันปวดมาก ๆ เราก็เหยียดเสียพอบรรเทาแล้วก็กลับมา เหยียดไปเหยียดมานี้ ทางภาวนาของเราเราก็ภาวนา หมอนแตกก็แตกไปเรื่อยเหมือนกัน เราก็ไม่ถอย

ผู้กำกับ เติลินิวส์วันที่ ๒๓ ก.พ.๕๕ ครับ ที่หลวงตาเทศน์เกี่ยวกับเขาห้ามพระเข้าป่า เขาเอาไปลงและเสริมเติมแต่งข่าว เขาบอกว่า “หลวงตาบ้ว” นั้นฟังลูกศิษย์แล้วขาดการสังเคราะห์ข้อมูลที่ดี และการใช้ ภาษาคำพูด บอกชัดว่า ชำนั้นคือผู้ยิ่งใหญ่อยากได้อะไร จะต้องได้ แม้กระทั่งนักการเมืองก็ต้องสยบให้ ถ้าไม่ชอบอะไร หรือไม่ชอบใคร ก็จะบรรจุคำดูเด็ดเผ็ดมันเข้าไปไว้ในคำเทศน์ ฟังแล้วยิ่งกว่ามองเห็นภาพเสียอีก บางครั้งเป็นการเทศน์ที่แฝง “คำขู่” เอาไว้เสียด้วยซ้ำ

เรื่องห้ามพระเข้าป่า ไม่ใช่เรื่องใหญ่โตอะไร ถ้าหวังดีต่อรัฐบาลจริง ๆ แค่ออสาโดยตรงไปถึง พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร นายกรัฐมนตรี ไม่ต้องถึงกับนำมาเป็นคำเทศนา ชี้คร้านที่ พ.ต.ท.ทักษิณจะเล่าแจ้งแถลงไขให้ “หลวงตาบ้ว” ได้เข้าใจโดยไม่ยาก หรือถ้ามี

คำสั่งอะไรที่ผิดๆ เชื่อว่า พ.ต.ท. ทักษิณ ก็พร้อมที่จะนำไปปรับปรุงแก้ไขให้ เพราะพ.ต.ท. ทักษิณก็รักและเคารพ“หลวงตาบัว” มากนักไม่ใช่หรือ

การออกมาแสดง อากาการกริ้ว อากาการโกรธ ของ “หลวงตาบัว” ในครั้งนี้ นอกจากจะทำให้สังคมซ็อก โดยถ้วนทั่วแล้วยังทำให้คนไทยบางกลุ่มหมดความเลื่อมใส และ หมดความศรัทธาในตัว “มหาบัว” มากอยู่เหมือนกัน

นี่คือบทพิสูจน์ให้เห็นว่า ถ้าเราให้ความสำคัญกับใครมากเกินไป สักวันเราจะผิดหวังและเสียใจกับเขาผู้นั้นได้โดยที่เราไม่รู้ตัวแต่อย่างใด.

อนุภพ

หลวงตา ตอบรับอนุภพ เติลนิวัส ที่พูดนั้นถ้าว่าเป็นที่เหมาะสมแล้วก็ให้บอกคนทั้งประเทศนี้ไปกราบคนๆ เดียว ไม่ต้องไปกราบพระพุทธรเจ้า พระธรรม พระสงฆ์ก็ได้ ท่านไม่ว่าอะไร นี่เรื่องของโลกมันมีอยู่อย่างนี้ให้ฟังเอานะ มีดีมีชั่ว มีอะไรก็แสดงออกมาด้วยความเป็นจริงของตน จะไปตำหนิมันก็ไม่ได้ ความรู้ความเห็นของใคร ในอันนี้ก็บอกว่าเป็นใหญ่ในตัวเองไม่ใช่หรือ ประชาธิปไตยเป็นใหญ่ในอะไรบ้างว่ามา (เขาหาว่าหลวงตากริ้วโกรธทำให้สังคมซ็อก) ฟัง สังคมไม่เป็นท่ามีแต่ซ็อกเท่านั้น เราไม่เห็นซ็อกจะว่าเป็นท่าไม่เป็นท่า ใครจะว่าอะไรจะตำหนิมาเท่าไร เราเปิดหูฟังฟังเลยเชียว ใครจะชมมากี่ชม ทั้งสองอย่างนี้ปิดปุ๊บขณะเดียวกันหมดไม่มีอะไรเหลือ ไม่เคยไปเป็นอารมณ์กับความตำหนิติชมอะไรเลย ไม่จ้้นธรรมมาสอนโลกไม่ได้ ถ้าธรรมจะหวั่นจะไหวไปตามโลก ธรรมจะเป็นโลกไปหมด ไม่มีคำว่าเป็นธรรมเหลืออยู่เลย ผู้มาสอนก็ต้องเป็นธรรมล้วนๆ จึงสอนธรรมได้ ถ้าไม่เป็นธรรม สอนก็เป็นอย่างว่า ใช้ไม่ได้เลย แล้วมีอะไรอีก

(ทำให้บางกลุ่มหมดความเลื่อมใส หมดความศรัทธาในตัว) หมดก็หมดไป ผู้เขเลื่อมใสยังมี (ผมเอาของจริงมา เท่าที่จัดงานบุญข้าวเปลือกผ่านไป คนมากันมีดีฟ้ามีวัดิน เขาหมดความเลื่อมใสศรัทธาหรือเปล่าไม่รู้) อันนั้นเป็นเรื่องของศรัทธาของเขา อย่าไปลบล้างเขา เราไม่ทำอนหมกหัวอยู่ในกระดองเหมือนเต่าเขาก็ไม่ว่า เขาอยากทำให้เขาทำไปก็เท่านั้นเอง (โรงงานมาเปิดตั้งสองร้อยกว่าโรง อนุภพต้องเปลี่ยนชื่อใหม่แล้วครับ) เปลี่ยนอะไรก็ช่างโคตรมันเถอะ นี่เห็นไหมมันจะว่าอะไรก็ตาม...โลกมันเป็นอย่างนั้น เราสบายของเราเรื่อยๆ ไป มีเท่านั้นเธอ (ครับ) โอ้ย พูดสนุกไปอย่างนั้นละ อย่าไปตำหนิเขาซีปากเขามีให้เขาว่าไป หูเรามีอยากฟังก็ฟัง ไม่อยากฟังก็ได้ แนะก็เท่านั้นเอง

ให้เขาตำหนิเสียบ้างซิ ไปที่ไหนมีแต่ให้เขาชม ชมหลวงตาบัวๆ อย่าตำหนิหลวงตาบัว เราไม่เอา อยากตำหนิตำหนิไป อยากชมก็ชมไป หู ปากเป็นของเขา ใจเป็นของเรา เราอยากฟังก็ฟัง ไม่อยากฟังเราก็เฉย ก็ไม่เห็นเขาว่าอะไรเรา เข้าใจไหมละ เอาละพอตัดสินใจตรงนี้ละ ให้พร

รับฟังรับชมพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่
www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th
และรับฟังจากสถานีวิทยุสวนแสงธรรม กรุงเทพฯ และสถานีวิทยุอุดร
FM 103.25 MHz